

คำจารึก

๑ ปุณจะประรัง^(๑) ในลำดับนี้จะกล่าวด้วยสรรพคุณนัยหนึ่งใหม่สืบต่อไป ฯ

อันว่าคุณแห่งผักขึ้นนั้น มีรสอันขม ผาด หวาน รู้แก้ไขอันบังเกิดแต่ทรวง รู้จำเริญธาตุอภิญญาณ รู้แก้ไขอีกและ
กระหายน้ำ รู้แก้ไขอันบังเกิดแต่จักขุ ฯ

อันว่าคุณแห่งขมิ้นชัน รู้แก้ไขอันบังเกิดแต่สี รู้ชำระเสียซึ่งโรคอันบังเกิดแต่ผิวหนัง รู้แก้ไขธาตุให้ดับ รู้แก้ไขเสมหะฟก
บวมและบาดแผล ฯ

อันว่าคุณแห่งขมิ้นเครือขึ้นนั้น ไปรู้แก้ไขโลหิตเน่าให้ตก ดอกรู้แก้ไขบิดและมูกเลือด ต้นรู้กระจายเสียซึ่งลมอันบังเกิดด้วยดี
รู้แก้ไขเสมหะและใช้ตรีโทษ วากรู้ขับลมอณฺทพฤษฺให้ตก ฯ

อันว่าคุณแห่งดองดึงนั้น รู้แก้ไขร้อนและมะเร็งคชราบาดแผลและรู้สังหารเสียซึ่งลมอันผูก ฯ

อันว่าคุณแห่งมหาหิงคุ้นั้น รู้แก้ไขพรตึกอันผูก และแก้ลมเสียดแทง รู้แก้ไขโรคทั้ง ๔ ประการ รู้กระทำให้อาหารงวด
รู้จำเริญธาตุอันเป็นมลทินให้ผงแผ้ว รู้ชำระเสียซึ่งเสมหะและลม ฯ

อันว่าคุณแห่งการบูรนั้น รู้กระทำให้อาหารงวด รู้แก้ลมคฤทวารให้เปิด รู้ทำลายเสียซึ่งเสมหะ ฯ

อันว่าคุณแห่งขะมดนั้น รู้แก้ภัยอันตรายโรค รู้แก้ไขโลหิตอันกระทำให้อ่อน และรู้แก้ไขโลหิตอันตั้งอยู่โดยรอบคอบในอุทร
และแก้ไขโลหิตอันขึ้นเบื้องบน รู้ระงับธาตุอันกำเริบ รู้ตั้งซึ่งสี รู้ทำลายเสียซึ่งลม รู้แก้ปวดแสบและหืดไอ ฯ

อันว่าคุณแห่งพิมเสนนั้น รู้แก้ลมอันบังเกิดแต่หน้าสิก และรู้กระจายเสียซึ่งลมทั้งปวง มีหทัยวาตเป็นต้น มีสุมนาเป็นที่สุด
อันตั้งอยู่โดยรอบคอบแห่งสมุฏฐาน ฯ

อันว่าคุณแห่งน้ำประสารทองเงินนั้น รู้แก้ริดสีดวงอันบังเกิดแต่หน้าสิก รู้แก้ไขเสมหะอันผูกอยู่ในอุทร ฯ

อันว่าคุณแห่งน้ำประสานทองเทศนั้น รู้แก้ริดสีดวงอันบังเกิดในลำคอ รู้แก้ไขอันผอมเหลือง รู้แก้ริดสีดวง ๒ พวก
คือบังเกิดในจักขุและทวารหนัก รู้แก้ไข ฟกบวม รู้แก้ลมอณฺทพฤษฺ และรู้แก้ไขหืดไอและมอญคร่อง ดูอาจารย์กล่าวไว้ ฯ